

COM TREBALLAR AL PARTIT SOCIALISTA DELS ESTATS UNITS ¹

Lev Trotski

9 de març de 1936

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@lycos.es - des de:
<http://www.ceip.org.ar/escritos/Libro4/ContextHelp.htm> i contrastada amb “Comment travailler dans le PS Américain.”, en *Oeuvres*, tom 9, Publications de l’Institut Léon Trotsky – EDI, París, 1980, pp. 54-56.

Estimat camarada Cannon:

Encara no he rebut les resolucions de l’última conferència. Espere que tot haja anat bé. Siga com siga, rebí un telegrama dels camarades Muste, Spector i Abern on anuncien el seu acatament lleial a la resolució aprovada.

Ara allò més important (si es concreta l’entrisme al Partit Socialista) és realitzar el treball fermament i eficient.

Als Estats Units, a diferència de França, no es plantegen problemes candents. Açò dificultarà en certa manera la tasca de desemascarar els dirigents centristes perquè, al capdavall, no es tracta d’emprar arguments que impressionen la nostra militància però no tinguen el menor efecte sobre la base socialista. A més a més, en el cas de França es malgastà excessiva energia en “desemascarar” (sovint purament de forma verbal) els dirigents, en compte de realitzar un treball profund en la base, sobretot en la joventut. Al meu parer, hem de tractar d’evitar aquest error als Estats Units.

Un dels aspectes importants del nostre treball és el de guanyar els elements més joves i seriosos (els que poden evolucionar) per al nostre passat, per al nostre programa i, amb això, per al nostre futur. Només ho podem aconseguir per mitjà d’una propaganda ben organitzada. Potser els nostres camarades puguen organitzar una sèrie de cursos per a la joventut i també per als adults: la Revolució d’Octubre i la Unió Soviètica, la Revolució Xinesa, els esdeveniments d’Alemanya i Àustria, la Revolució Espanyola, el programa de la Comintern i així successivament. Amb aquest treball “sense escarafalls” no trigaria a demostrar-se davant dels millors elements socialistes la immensa superioritat dels nostres quadres i alhora els faria més receptius i oberts a les nostres crítiques franques i constants. Per descomptat, no contrapose aquesta tasca propagandística al treball de masses. Ben al contrari. La tasca principal de la nostra fracció continua essent la d’arrossegat les organitzacions locals del Partit Socialista a les lluites locals i provocar la necessària diferenciació al seu

si sobre la base d'aquestes lluites. No obstant, la propaganda més profunda ha de crear-nos punts de suport entre els elements més fraternals de les organitzacions socialistes, subministrant-nos la possibilitat d'atreure'ls a l'acció de masses. En cas contrari, en l'eventualitat d'una ruptura amb l'aparell centrista, només romandran amb nosaltres els elements que hagen assimilat més o menys teòricament el contingut de la nostra lluita.

En allò tocant la crítica de la direcció centrista, és força important tenir en compte el següent: la crítica no ha de diluir-se en qüestions secundàries que només serveixen per a empenyar la militància socialista, sinó que ha de concentrar-se en *qüestions importants, escollides curosament*. Hi ha el perill que en les reunions els nostres camarades responguen a les banalitats superficials servides pels centristes amb burla i menyspreu. Açò podria crear-nos una atmosfera desfavorable des del començament. Per a un militant sense preparació política, resulta difícil elevar-se al nivell de la nostra crítica; en aqueix cas, la ironia (per merescuda que siga) podria pertorbar i exasperar la base i despertar les seues sospites. Els dirigents centristes aprofitarien l'oportunitat per a dirigir semblants sentiments en contra de nosaltres. Per això és indispensable emprar molta paciència i un to tranquil i fraternal. Lògicament, podrem i haurem de canviar de to quan hàgem guanyat els punts de suport necessaris i les grans qüestions polítiques es plantegen en la realitat.

Per descomptat, tot açò no resulta fàcil d'aplicar, perquè no podem fer-ho a la manera d'un músic que interpreta una partitura. Però en vista de què tenim bons quadres, amb experiències serioses, crec que vostè pot suggerir-los als nostres camarades mètodes de treball concrets.

Per descomptat que aquestes consideracions són extremadament abstractes i, amb tota seguretat, supèrflues en les seues tres quartes parts, perquè vosaltres teniu una visió molt més concreta allà, que nosaltres des d'ací. Siga com siga, jo només he volgut transmetre-li aquests suggeriments, basats en l'experiència francesa i en part en la belga.

Serà molt important per a la nostra Internacional rebre informació sobre el que succeeix a Amèrica del Nord. Lògicament, enviar informes oficials, etcètera, seria *el summum de la imprudència*. Però algun camarada *jove*, per exemple el camarada Roberts, podria fer-nos arribar els informes (caracteritzacions, plans, etcètera) a través de la *correspondència privada*, de manera de no comprometre formalment la direcció de la nostra fracció. Però sí que és molt important que ens mantingueu al tant de les vostres noves experiències.

Amb les meues millors salutacions, fraternalment,

L. Trotsky

¹ Dels arxius de James P. Cannon.